

**ГЕОРГИ КОНОВСКИ
ПРОФЕСИОНАЛНО И
МОДЕРНО**

chitanka.info

По идея на Д. К. — историк-художник

Аз съм професионалист. Е, не в оная област дето се сетихте най-напред. Но — като истински професионалист, смятам, че има много да се уча от „онези“ дами. Например — как съчетават хем работата, хем личния кеф.

Кое то засега не постигам. Да, де — кеф ми е, когато плащат, ама самата работа все още не ми допада като действие. Обаче, нали ви казвам — професионалист съм и не обръщам внимание на разни ретроградни неща като чувства, извечни уж закони, морал и други подобни. Които скоро ще бъдат съпътствани в речника с обяснения в скоби: хуманизъм (остаряло понятие). Освен „дълг“. За което се знае — финансово понятие.

Но подобни скрупнули нямам. Аз съм професионалист. Поръчват ми, авансират, пиша, плащат. Даже не ме вълнува ще сложат ли подписа ми отдолу. И по-добре да го няма или да е фиктивен. Защото професионалистът не се ангажира с едно виждане. Днес пиша за тия, утре за ония — който плаща, той поръчва. И аз професионално изпълнявам.

Но нали ви казвам — още не съм чак такъв професионалист. Липсва ми кефът. А може вината да е на остатъчния морал, който като презерватив уж ме пази, но всъщност лишава от частица удоволствие.

Защо ви го казвам? Ами защото оня ден ми дадоха нова поръчка. И малко ме стреснаха. Малко — нали ви споменах, че почти съм професионализиран се. Но...

Да бе — това нашенско „но“, след което следват разни остарели размисли. Представете ли си — морални размисли в пазарната ни демокрация. Където отдавна е закон — всичко се купува и продава. Зависи само от търсенето и цената. Любов, вяност, щастие, хуманизъм...

Пък от тоя хуманизъм какви пари падат... Да ви разкажа как...

Оставете! Да се върна на въпроса.

Извикаха ме на едно място. Важно място. Високо място. Добре охраняемо и добре подплатено финансово. Много добре подплатено...

И, след стандартните приветствия, гарнирани с нищо и никого не ангажиращи празни приказки за модернизъм, класика, морал, възпитание на новото поколение, ми казаха: „Под игото“...

Аз съм професионалист и съм свикнал на какво ли не. Моралната ми „Камасутра“ е поне в десет тома, а приятните извращения към нея могат да запълнят библиотеката на умряло селско читалище. Обаче... Абе, малко се стреснах. Нали ви казах — все още има бая пропуквания в професионализма ми. Пропуквания — остатък от онова страшно минало, когато ни учеха на морал, закон, хуманизъм, вяра в човека...

И, разбира се, на никому ненужната почит към историята и културата. Щастливи са днешните деца — иска се от тях само да запомнят „а“, „б“, „в“ и да улучат правилно поставените възможности в нагласения тест. Не да се чудят върху вариантите за съдбата на Онегин след деветата глава. Или какво биха избрали, ако бяха Фауст. Да не говорим за размисли върху „Да бъдеш или не...“

Ще бъдеш, де ще идеш... Ще бъдеш това, за което ти плащат. Понякога с пост, понякога с пари, понякога дори с възможността да оцелееш...

Та се наложи да се стегна. Яката! Ама много яката...

Налагаше се. Защото Този, който трябва, ми постави задачата — да се препише „Под игото“...

И веднага сложи напреде ми договора, посочвайки с дългия нокът на малкия пръст сумата отдолу.

Дори не обърнах внимание на жълтокафеникавите натрупвания от мислене под нокътя. Сумата скриваше и скрупули, и откъслечни възражения, и бегли задръжки, потъващи като острови в тежка мъгла...

Та ето — седя сега и мисля. Което означава — пиша. При моята работа мисленето е антипрофесионално. А аз имам цял роман напреде си — трябва да избича всички вредни национални и патриотични сокове и чепове. Да се получи модерен либерален роман, с харесвани от Когото трябва герои, със сюжет, докарващ до нека смъркация шербет комшия и подтикващ го да потупа по подгърбието верния си северен ибрикчия...

Което вече е правено. И съм се учил. Например, филм за Джеймс Бонд без Бонд. С Бондовица в главната роля. Е, и без ония момичета на Бонд. Ама с момичета. Щото лесбийките днес са... Или — „Хамлет“.

В който бащата на Хамлет е призрак в инвалидна количка, чичото е жълтокож, самият Хамлет е негър — типичен син на белите си мама и тате. Да не говоря... И няма да говоря. Аз съм толерантен и изпълнителен.

Та — за моята професионална работа.

Първо, разбира се, смяна на заглавието. Твърде вредно, твърде верно, твърде дразнещо. Никакво „Под игото“. Да речем — „Спокоен живот“, „Анадолско щастие“, „Мечти под полумесеца“...

Абе, има територия за търсене. Важното е, че хванах пусулата...

Второ — авторът. Иван? Какъв Иван? Остава и към някакъв Дядо Иван да води! Не, по-добре нещо съвременно — Жан... Или Джон...

И това „ов“ на фамилията... Хората вече звателен падеж не ползват, поамериканчват се с някое „Петър, кажи“, „Пенка, запей“, пък тук — даже българско „ов“...

Джон Ваз... Иха, вече добре започва...

Героите... Бойчо Огнянов... Тук трябва малко мислене. Що пък да е Бойчо? Търпеливко, Кротушко, Мирчо... А Огнянов... Огън, моля ви се... Не, може да е Файер, примерно. Или Фойер...

Обаче — защо да е мъж? Аман от това мъжкарство! Модерно е да го превърна в жена. Жена — герой... Е, няма да трепе заптиета. Даже може да покажа мирното съвместно съществуване на два народа картинно — тя под някой бей. Млад, красив, умен... И толерантен — да й разрешава дори икона да има в стаята си, да я поглежда през фереджето...

Реалност да искаш — нашата Кротушка Фойер се мята на врата на бея, а после изживява всички радости на робството върху миндера му...

Какво, какво? Робство ли? Леле, че щях да я оплескам... Какво като ония, дете са живели тогава са го определяли така? Ние няма все тях да слушаме! Ботев, Левски, Раковски, Чинтулов, Славейков... Лузьри, ненамерили топло място в тогавашната реалност, решили да бъдат добре похъркващия народец, че и да го вадят изпод султана...

Натам — какво? Рада... Що Рада? Какво е това име? Не, Султанка. В чест на негово величество Тайп... Пардон, тогавашния султан...

Обаче... Боримечката... Как ще се бори с мечка? Той не знае ли за фондациите, не е ли чувал какво пари падат от организации за

защита на пържо... на животните? Но учениците са почнали правилно да пишат името му. Защо да не го използвам? Бори Мечката... Наш човек, еколог. Наречен на животното. Така ще отпадне и онова страшно Иван...

Отвялякъл Стайка от тлаката... Е, стига с тия антиженски истории... Няма Стайка — ще стане Стойко. И даже по-добре ще е — Стан. Една хубава мъжка, крепка любов. Здрава като морала ни днес...

Охха... Бая работа ме чака... Ама като погледна сумата в договора... И тя е бая...

Да видим сюжета. Какво въстание? Няма такова! Има общоимперски събор на всички етноси, живеещи щастливо под чалмата на негово величество султана. Но се появили някакви бандити, подстрекавани с рубли и „новичок“ от изток. Та се наложило смелите защитници на родината, наречени башибозуци, да спасяват етническия мир и спокойствието на властта...

Краят е ясен. Българи и турци се сражават против хибридната руска агресия рамо до рамо, компютър до компютър. И на помощ идва генерал Къстър със Седма кавалерия. А в Черно море влиза натовска флотилия, която със смели и бързи действия отблъсква руските ракети и самолети.

След което започват всенародните тържества. Кириак поема премиерския пост... Кириак... Гръцко име. Че и Стефчов... Трябва да се помисли. Орхан или Осман. При това Сюлейман-оглу. Исторически имена, достойни за нашенските политици...

Е, добре...

В общи линии — набелязано е трасето. Като магистрала право и ясно. Само да не стане и така разровено...

Пък после какво поле за парична жътва се ширва... Стихотворенията на Ботев, „Време разделно“... Как ще стане „Време за интеграция“... Че и азбуката трябва или да се смени с американската, дето някои ѝ викат неправилно латиница, или да се приглади, заобли — хубава арабска да лъсне...

Няма да е лесно...

Ама и на колежките не им е лесно — цял ден или прави край пътя, или по гръб в кабината.

Професия, какво да правиш...

Нужен е професионален труд. И промените в света ни идат. Като ония — с армията на Баязид Илдъръм...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.